

Γιώργος Αυγερόπουλος: «Απαγόρευση συναθροίσεων είχε γίνει μόνο στη χούντα»

Κωνσταντίνος Καϊμάκης 26.02.2021 | 10:00

Ο δημοσιογράφος-ντοκιμαντερίστας μιλάει για την καινούργια του ταινία «Παρόντες» και για την «πανδημία» της κυβερνητικής παραζάλης.

Από την εποχή του τηλεοπτικού «Εξάντα» έως τις πρόσφατες κινηματογραφικές του δουλειές («Agora I & II») το ζητούμενο για τον Γιώργο Αυγερόπουλο ήταν η κριτική ματιά σε κρίσιμα κοινωνικοπολιτικά ζητήματα. Οι «Παρόντες» που έχουν θέμα την πανδημία στη χώρα μας και τη διαχείρισή της από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη συνεχίζουν στον ίδιο απαιτητικό δρόμο. Εντοπίζουν τα ολέθρια σφάλματα που έγιναν, βάζουν στο μικροσκόπιο κάποιες σκανδαλώδεις κυβερνητικές αποφάσεις, αναδεικνύουν το μείζον θέμα του εναγκαλισμού εκκλησιαστικής και πολιτικής ηγεσίας και υπογραμμίζουν τα βασικά σημεία της κρίσιμης επόμενης μέρας αλλά και τον ουσιαστικό ρόλο της δημοσιογραφίας.

Παρακολούθησα το νέο σας φιλμ διαδικτυακά, καθώς και τη συζήτηση που ακολούθησε στο φόρουμ του iMedD. Μου έκανε εντύπωση η πρώτη ερώτηση που σας έγινε σχετικά με το εάν οι «Παρόντες» είναι ένα αντικυβερνητικό φιλμ.

Ναι, και σε μένα έκανε εντύπωση. Δεν θέλω να σχολιάσω τη συγκεκριμένη ερώτηση. Με την έννοια ότι δεν μπορεί να λογίζεται ως αντικυβερνητικό κάτι που ασκεί καλόπιστη κριτική στην κυβέρνηση, την εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτό είναι δεδομένο. Η δουλειά των δημιουργών ντοκιμαντέρ, των δημοσιογράφων όταν κάνουν μια πολιτική ταινία είναι να ασκούν κριτική στην κυβέρνηση. Αυτός είναι άλλωστε ο ρόλος της δημοσιογραφίας. Αυτό δεν εντάσσει τον δημιουργό απευθείας στους κόλπους της αντιπολίτευσης. Δεν είναι δυνατόν να ταυτίζεται η κριτική με την αντιπολίτευση. Δεν είναι έτσι. Αυτή είναι η ουσία της δημοσιογραφίας. Έτσι πρέπει να γίνεται. Όταν εκλέγουμε μια κυβέρνηση δεν το κάνουμε για να της χαιδεύουμε την πλάτη λέγοντάς της «μπράβο, πολύ καλά τα έκανες». Αυτό είναι αυτονόητο. Με αυτό το σκεπτικό κάποιος θα μπορούσε να πει ότι με το «Agora II» άσκησα κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ, με το «Agora I» ασκούσα κριτική στην τότε κυβέρνηση, με το «Αίμα του Κουάν Κουάν» ασκούσα κριτική στον Ραφαέλ Κορέα που χτύπησε τους διαδηλωτές κ.ο.κ.

Ποιο είναι κατά τη γνώμη σας το πιο κραυγαλέο σκάνδαλο της κυβέρνησης στη διάρκεια της πανδημίας;

Τα μεγαλύτερα ζητήματα είναι δύο. Η λίστα Πέτσα, που έχει γίνει συνώνυμο της χειραγώγησης των ΜΜΕ, νομίζω πως είναι μια επίπτωση εξαιρετικά οδυνηρή. Η προσημαστική χρήση της πανδημίας για τη χρηματοδότηση των Μέσων και ο τρόπος με τον οποίο έγινε καθιστούν αυτόματα και την πρακτική τελείως λάθος – βλέπουμε όλοι τα αποτελέσματα. Δεν υπάρχει κριτική στην κυβερνητική διαχείριση, την αντιμετώπιση της πανδημίας. Είναι καλό να υπάρχει κριτική και δεν καταλαβαίνω γιατί οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι αντιδρούν τόσο έντονα στο άκουσμα και μόνο της λέξης. Σε μια δημοκρατική κοινωνία πρέπει όλοι να συζητάμε, αλλιώς δεν έχει νόημα. Εχουμε ξεχάσει να συζητάμε και έχει ταυτιστεί η δημοσιογραφία με την πολιτική. Και όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας. Ε δεν είναι έτσι. Εγώ δεν έχω μεγαλώσει έτσι. Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον που υπήρχε πολυφωνία. Ακόμη και όταν βρέθηκα στον χώρο της δημοσιογραφίας, στα τέλη των 80s, τα μισά ΜΜΕ ανήκαν στη μια παράταξη, την κυβερνητική, και τα άλλα μισά την αντιπολιτεύονταν, της ασκούσαν κριτική. Αυτό ήταν πιο υγιές, καθώς έφερνε γόνιμο διάλογο και ισορροπία σε όλα. Πλέον στη συντριπτική τους πλειονότητα τα ΜΜΕ υποστηρίζουν την κυβέρνηση. Πρόκειται δηλαδή για μια κατάσταση που είναι ακριβώς το αντίθετο με την ουσία της δημοσιογραφίας. Προφανώς και δεν είναι όλοι έτσι, καθώς υπάρχουν και δημοσιογράφοι –δυστυχώς ελάχιστοι– σε μεγάλα Μέσα οι οποίοι ψάχνουν να βρουν την είδηση και να αναδείξουν την αλήθεια.

Το άλλο θέμα είναι ο περιορισμός των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, ξεκινώντας από το δικαίωμα του συναθροίζεσθαι. Αν θυμάστε, αρχικά είχαν βγει επιδημιολόγοι από το εξωτερικό και είπαν πως είναι καλύτερα να μη βγαίνουμε στους δρόμους γιατί υπάρχει ο κίνδυνος της διασποράς του ιού. Αυτό είναι το ένα κομμάτι, αλλά δεν μιλάμε γι' αυτό, μιλάμε για την έκδοση απόφασης που απαγόρευε τις συναθροίσεις σε όλη την επικράτεια από τρία άτομα και πάνω. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει παρά μόνο στα χρόνια της χούντας. Πρόκειται για γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν. Αρα λοιπόν, με πρόσχημα τον περιορισμό της διασποράς της νόσου καταργούνται οι πορείες σε όλη τη χώρα. Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Τελεία και παύλα. Το να γυρνάς και να λες ότι θέλω να περιορίσω τη διασπορά του κορονοϊού και θα απαγορεύσω τα πάντα με απόφαση του αρχηγού της αστυνομίας είναι επίσης αντισυνταγματικό. Το σύνταγμα προβλέπει την αναστολή των κινητοποιήσεων με συγκεκριμένο τρόπο, που δεν

είναι άλλος από την επικύρωση της από τη Βουλή των Ελλήνων. Δεν μπορεί κανείς λοιπόν να ισχυριστεί πως αυτό έγινε για το καλό μας.

Ήταν όλα λάθος. Από το διάγγελμα Χρυσοχοϊδη που ανακοίνωσε ότι οι δρόμοι κουβαλάνε αρρώστια και διασπείρουν τον ιό έως την απόφαση της αστυνομίας που απαγόρευσε όλες τις συγκεντρώσεις. Προς τιμήν της η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων από την αρχή εξέφρασε τις αντιρρήσεις και τους φόβους της σε σχέση με αυτή την απόφαση. Ομως δέχτηκε έντονη κριτική από τους ίδιους ανθρώπους οι οποίοι όταν βγήκε η εισαγγελέας να ασκήσει κριτική στην προηγούμενη κυβέρνηση την είχαν χειροκροτήσει.

Η απουσία του κ. Τσιόδρα από το φιλμ σχολιάστηκε αρκετά στο φόρουμ.

Τον αναζητήσα, γιατί είναι βασικό κομμάτι της ιστορίας, αλλά δεν δέχτηκε να μας μιλήσει.

Υπήρχαν και άλλοι που αρνήθηκαν να μιλήσουν;

Οι εκπρόσωποι κάποιων εταιρειών που ωφελήθηκαν από τις οικονομικές ενέσεις της κυβέρνησης –οι αυτοκινητόδρομοι, η Aegean– καθώς και διάφορα στελέχη της κυβέρνησης.

Στην ερώτησή σας αν πιστεύουν ότι το κουταλάκι της θείας κοινωνίας μπορεί να αποτελεί μέσο κινδύνου διασποράς όλοι οι υπουργοί απάντησαν με υπεκφυγές. Τι σκεφτήκατε την ώρα που ακούγατε τις απαντήσεις τους;

Σκέφτηκα ότι κάποια στιγμή αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να το πάρουν απόφαση και να σηκώσουν το πολιτικό κόστος. Δεν μπορείς να τα έχεις συνέχεια καλά με την εκκλησία. Δεν μπορείς να κληγιάς τον κόσμο στις πλατείες και να μην ασχολείσαι με την κοσμοσυρροή στις εκκλησίες και τις επικίνδυνες για την ασφάλεια του κοινού λειτουργίες. Ως κυβέρνηση έχεις χρέος να προστατεύσεις τους πολίτες σου και όχι να κάνεις τα στραβά μάτια στην εκκλησία αφήνοντας τους εκπροσώπους της να πράττουν ό,τι θέλουν. Καταλαβαίνουμε όλοι πόση εξουσία έχει η εκκλησία· εδώ ζούμε και τα βλέπουμε. Αλλά η κυβέρνηση βάσει του συντάγματος έχει την ευθύνη για την ασφάλεια και την υγεία του κοινού. Επομένως, θεωρώ ότι υπάρχει γραμμή από την κυβέρνηση να μην ενοχλούν την εκκλησία για να την έχουν μαζί τους. Το καταλαβαίνω, γιατί το αντίθετο εμπεριέχει πολιτικό κόστος. Ομως τα πράγματα είναι κρίσιμα και μαζί θα πρέπει να πάρουν και την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει.

Αντίθετα με τις σκέψεις του γύρω από το κουταλάκι της θείας κοινωνίας, ο κ. Χαρδαλιάς εξέφρασε την πεποίθησή του ότι ο ιός δεν κολλάει στα πλοία αλλά στα νεανικά πάρτι.

Ναι, όπως είπε στην κάμερά μας ο ιός κολλάει στα πάρτι που διοργανώνουν ασύδοτοι επιχειρηματίες. Ίσως να είναι αλήθεια. Ομως δεν μπορεί κανείς μας να δεχτεί ότι μόνο αυτά τα πάρτι έπαιξαν ρόλο στην έξαρση της πανδημίας. Ο ίδιος δεν δέχεται ότι ο τουρισμός έπαιξε κάποιο ρόλο σε αυτό. Το αποκλείει παντελώς. Θα ήταν πιο έντιμο, νομίζω, να βγει ένας κυβερνητικός εκπρόσωπος να πει ότι «ναι, ανοίξαμε τα μαγαζιά για να κινηθεί η οικονομία και να

ανακουφιστούν κάπως οι τουριστικές επιχειρήσεις ή για να βοηθηθούν άνθρωποι που δεν έχουν να φάνε». Ή ότι έπρεπε να ανοίξουν τον τουρισμό που φέρνει πολλά λεφτά στο κράτος. Αυτό είναι κατανοητό και γι' αυτό θα υπήρχε πρόβλεψη οι τουρίστες να έρχονται με το αρνητικό τεστ στις αποσκευές τους. Αυτό θα έδειχνε ότι υπάρχει σχέδιο. Όμως ποτέ δεν συνέβη αυτό. Εμπαιναν ελεύθερα όλοι και δειγματοληπτικά μόνο γίνονταν κάποια τεστ. Από τα 3 με 3,5 εκατομμύρια τουριστών που ήρθαν το περσινό καλοκαίρι νομίζω μόνο σε 300.000 έγιναν τεστ. Όταν λοιπόν όλο αυτό έρχεται και δένει με την προσωπική ευθύνη που επικαλούνται οι κυβερνητικοί διαρκώς, τότε διαπιστώνουμε ότι υπάρχει ανακολουθία στην πολιτική της κυβέρνησης.

Θέλω να σταθώμε στον Αλφρέδο Φίλιο, τον γνωστό οικονομολόγο που κρούει τον κώδωνα για την επόμενη μέρα, προμοδοτώντας το σενάριο της προοδευτικής φορολογίας.

Ναι, ο Φίλιο είχε μια πολύ ενδιαφέρουσα τακτική αρθρογραφία σε σχέση με την πανδημία που την παρακολουθούσαμε στενά. Πράγματι αυτό που λέει είναι το μεγάλο στοίχημα για την επόμενη μέρα. Οι πολιτικές αποφάσεις είναι εξίσου σημαντικές με το υγειονομικό σκέλος, αν και όταν μας αφήσει ο ιός. Ήδη η πιο σημαντική συζήτηση που γίνεται αυτή την εποχή είναι αν θα επιστρέψουμε στις παλιές συνθήκες και συνήθειες ή αν θα ακολουθήσουμε μια νέα κατεύθυνση η οποία σχετίζεται με την προοδευτική φορολογία, την επιτακτικότητα της φορολόγησης του μεγάλου πλούτου. Δεν το λέει η αριστερή σφαίρα, αλλά το IMS. Επίσης όλοι οι σημαντικοί παίκτες της αγοράς αναγνωρίζουν ότι θα πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη φορολογική κλίμακα για τους ίδιους, καθώς διαβλέπουν την αναγκαιότητα ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου. Έχουν επίγνωση ότι οι πλούσιοι κέρδισαν πάρα πολλά και οι φτωχοί αντίστοιχα έχασαν πάρα πολλά στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών του νεοφιλελευθερισμού. Κάτι τέτοιο αν συμβεί θα έχει έναν και μόνο σκοπό: την κοινωνική ειρήνη.

(© Γιώργος Μουτάφης)

Ετικέτες

COVID-19 • ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ • ΠΑΝΔΗΜΙΑ • ΠΑΡΟΝΤΕΣ
